

499

6-5-2.

1

Arm.	Pres.	C.	N.
189	1	3	13.

Loa mit de Nadal

Drama catalá en 3 actes

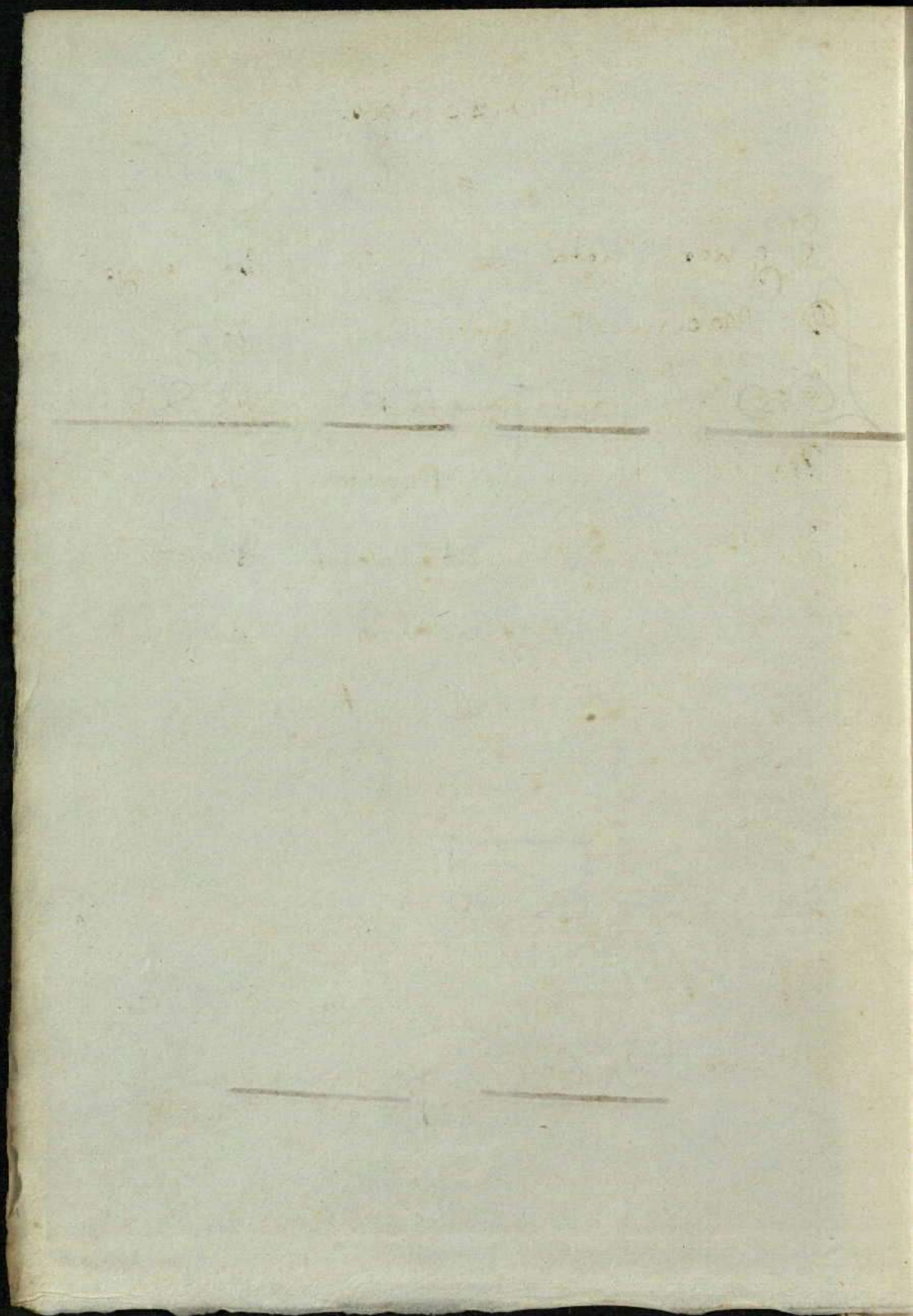
y en vers

de...

Acte primer

R. 312952

Ms. 195/1

Personas.

=

Ignès	neta de	20	anys
D. Manuel	pare de	70	"
Ósclor	capità mercant	42	"
Pepet	tinent de fragata	25	"
D. Antonio	pare de Pepet	50	"
Juanet	soldat	24	"
Un mariné	que no parla		

=

La escena para a Badagués població de marino. Comença l'acció a entrada de forch; acaba a mitja nit.

~

1800

The first of the year
 was a very cold one
 and the snow lay
 deep on the ground
 for several days
 before it melted
 and the weather
 became more
 agreeable.

The second of the year
 was a very warm one
 and the snow melted
 very early in the
 season.

Acte primer.

Recibido de una cosa de marina.

Del fons la porta que conduceix
à la escala del carré ab un poch

de corredor, deu veure's escala; à

la dreta una porta que don à un

cuarto. A la esquerra arranca una

escala que ve devant del públich

després s tors y acaba en lo últim

bastidor de la esquerra donant à una

porta. Dos portas à la dreta, y à la

esquerra hi há una porta y una finestra.

Quadros à las parets: à la dreta del fons

un armari petit. A dornos a propòsit
m'entamans al fons, a la esquerra
mobles vells mes no pobres. Un
villó de baqueta a la esquerra,
una taula a la dreta, Cadiras etc.

Decoració

Manuel - Pepet - Ignès.

(a la esquerra Manuel

sentat en un villó de
baqueta; al mitj de la

escena cap à la dreta,
 y Ignès també sentada
 ab lo feynó à las mans;
 una taula la aparta de
 Pepet que també estarà
 assentat.)

Y = Quant en alta mar navega
 la nau, perdentse en lo immens
 las bullidoras onadas
 ab lo blan color del cel;
 sens limits à la mirada,
 que avans de trobals, se pert;
 lo esglay deu premsà lo cor.

Pep = Lo front s'aixeca en vers Deu

Mau = (à Ignès.)

Es vritout. Si tu vegeois

cuant las velas infla l' vent,
y per clamunt de las aigüas
llisca l' boixell com llampech,
regnant imponent silenci,
que s'ols lo remor etern
de las onas interromp:

Y mes et mar, y encara mes: q' el
veuen los ulls; y la pensa
lo abisme que fons ne té.
Blavors anoradat l' home
sa petitesa compren;

y en mitj de la soletat
humillantse, s'alsa a Deus,
y li cantan un gran himne
de l' anima b' puros accents.
; Cuantas vegadas, las horas,

contemplant des lo baircelle
 las onas que lo rodeijan
 de encerosadas de neu,
 pasan depressa, depressa,
 perque mida no té l temps!
 Sens guaytar, ven la mirada,
 y l rouch murmuri imponent
 de la mar, grandios imposita,
 y dona al cor un dols pler.

Rep = : Be i coneix que fou marino!

Ma = : Y com o ha quedat la Ignés!

(Lo está guaytant
 parada.)

Ag = Com de costum quant l escolto.

M'agrada, ho canta molt bé

Ma = Dolentona! No has ventit

lo que s' sent en tals moments
que una cosa es barqueija
un dia hermós de bon ven,
y altre solca la mar nostre
y després passa l' Estret,
perdre de vista las costas
de Espanya que tant oisla,
vegent oi pro la mar,
que devant nostre s' esten,
aigua a popa, aigua a babor
oi estribor; sempre l mateix
y endemunt los nostres caps
la nau grandiosa del cel.

ay q = Mes jo sé lo que es sufrir
en las nits en que el llampech
esqueixa las negras sombras

que amargan lo firmament

y es juguet de la ona fera
del ser annat lo baixell

Pep = Quant la tempesta bramaba

has pensat ab en Pepet?

Yg = Al ferme aquesta pregunta

ja i sab bé lo que diré

Ma = Jo crech que massa hi pensaba,

digas, ¿ No es veritat Ygués?

Del chocolate t'obridas

y jo també, aixó es molt cert

Yg = Es veritat.

Ma = Com deus estar!

que hi ha molt temps que parlem

Yg = Si portaré tot seguit

Ma = Si, que casi deu ser fret

y m' sembla que tinc ganots
Pg = Lo pendrà dins d'un moment
(se n'irà)

o c e n a 2^{on}

Manuel y Pepet.

Ma = i y que s' bona! Que s'cerida
No es cert que es maca Pepet
Encara que tu si n' aquí
no pots donà el teu parer
perque ets part interessada.

Pep = (d'altre.)

Bren, vostè així, Don Manuel?

Ma: Dihen que lo enamorats..

Pep: Perque sa bondat crech
tant l'estimo: y si de gracias
ne té la cara de Ygnés,
mes ne té sa anima pura;
y aquestas valen molt mes.

Ma: Pepet, si la Ygnés tu vols?

Pep: D'aixó pot duptar vostè?

Ma: Es que la Ygnés es la nina
deh meus vells. Tu sabs que que lo
vells....

Pep: Don Manuel: soch jove honrat;
nobles los meus sentiments
Teig en da meta virtuts
hermosura al mateix temps;
y l que digni l primer dia

veuyor jo repetiré:

tres anys farán ben oviat

que per primer cop los pens

voig possi a n' aquesta casa,

y mon llabi b' hi digué,

l' estimo, y crech que m' estimo

¡ Donaràn consentiment

perque la vegi quant tiri

aqui l' sincorea l' meu barcell

man = La resposta favorable

fou

Pep = Y ja ha arribat lo temps

de que Ignés fassi ma ditxa,

de que sigui ma muller.

¡ Y si l' estimo m' demana?

o Sap lo ditxós que n' ha fet

perque tractamos de tu

aquell viatge ns ha permés?

Ma = ; Ets howrat, noble marino!

Serai ditxosa la Ygnés?

Pep = Si l' amor pot donar ditxa,

nos altres ditxa tindrem.

Q
Q d'cena Q^a/_n

Dit e Ygnés ab chocolate, aigua etc.

Yg = Aquí ja te l' chocolate.

(Deixantlo damunt de

la taula.)

Pep = Que aprofiti don Manuel.

Sontiré ab lo seu permis.

Agg = Ja de n' va?

Pep = He n' vas?

Agg = Os que?

no sé tractarls de tu.

Pep = L'avi ho vol.

Man = Li que es ben cert.

Agg = Ja... te n' vas?

Pep = Aixins m'agradas.

Exigencias de Servey

dins pochs moments ja soch lliure

y aqui tornaré correns.

La cena d'as

Les mateixas.

Yg = Veyam di trobaria al pare.

Pep = L'esperom arny?

Yg = Breyem

que dins poch fondejera

Ma = Ella ho diu

Yg = Y dich lo cert.

Ja ho veuia

Ma = Que no t'enganyas.

Yg = Veueis com l'abrasarem,

que el cor a mi no ni manca

Pep = Liga oircis. Fins a després.

(se n'irà.)

Ma = (Ab carinyo.)

Encorca guarxtas la porta?

Ja es fora... ja l'ha pasada.

Mes ha dit que tornaria

no t' queixarais de tardansa.

Vina parlem d' altre cosa,

di es que t' parlarne t' agrada.

Ja tens sureglot lo gall?

Yg = Que es ben bonich: molt poch falt

veuria quina oló tan bona

cuant demoi t' presenti oi tanla

Ma = Qui sab si suritarai en Carles?

Yg = Jo no perdo la esperansa.

Per Nadal, diu cada ovelha

ai son corral, aixó conta

t' refrain: y ja veuria

com no farà falta t' pare!

Poluny d' aquí diná aquet dia!

Be' crech que s' haurai d' atansa

per poguer menjjar lo gall,

sub i' anta pan, junts i casa.

Ura ell se troba en camí,

Y es tant velera la barne

Ma = Tant de bi. Mira la mar

Yg = Per veurer oi es sorribado?

Mes no sap que la finestra

té la part de mar contraria

d' allí hont fondeijan los barcos?

Oh! d' aquí per mes que guaytha

res venré

Ma = Venrás lo mar

oi el temps está de bonansa.

Buin ben duria?

Yg = Os lo garbí,

y que té moelt bonos ratjos.

Vegi si n' pot fer de nussos

vent ella tant ben tallada
y tenint lo ben de popa
li dich que no faria falta:
Ma = ; No hi sersí lo pobre Andreu!
; Dotse anys fí que 'l fusellaren
79 = Qui... que s' posaria trist...
ja li veig brollar las llagrimes
al cel signi!

(Pel chocolate)

No ha acabat,
si encara a n' oqui té l'aigua
Negui y quant estigui l'est
(Manuel ven)

corrents anirà si la platja
à guanytar si la goleta
ja es a la vista.

Ma = M^{re} sigrada

La mare es ben bona

Ma = Es di que ent^{ra} Bona.

Ma = Es una miqueta massa

fredota l'ouiga. Li acóis

no venia, si la corrutada

ja m^{re} ventiria

Ma = No temi;

l'poure no foverá falta

Ma = Vols di que no?

○

○ C o c e n a 5^a

○ D i t o y b o r l o s .

=

Cor = De legu

La barme ja es fondejada

Ma = Carlos!

Ag = Pare!

Ma = Tantas cosas

que per dintre jo guardabo;

t veig y de re m' recordo.

¿ ve que tal noy? Bonansa

hem tingut. Pèntot, explicans...

Ja tenim gall y garnatxa

no t'assentessis a taula

Lo gall es tò!... quina pesa!

¿ bé. Com ha anat lo viatge?

Car = Molt bé anó; gracias a Deu

¡ comensa a salpa l'ancre

tenint la mar molt tranquila

a las sis de matineda;

lo vent sempre ha sigut tó;

per dins era un poch picada.

Ma = És di que la travessia?

Bar = Com d'un pugni desitjarlo.

Ygnès; que portaràs dins
aquets papers, si la cambra

(Donant-li.)

Ygnès = Tot requit; y al mateix temps
miraré si res hi falta.

Bar = Per que ja he pensat ab tu...

Peram si t'adach t'agrada.

Mo'ho ensenyarà?

Bar = Si; després.

(Se'n va Ygnès.)

Docena 6^a

Manuel - Carlos.

Ma = (Ponent.)

Que ni dius à mi? -

Car = Trista y grato

vuy donarli una sorpresa;

aquí té lo que m'faltaba

(Contra un mariné ab un

cuadro y al don d'

Carlos. Surt lo mariné)

Ma = És ell!... És l'Andreu! Lo Andreu

Fill meu! Com no vius encara!

(Guanyant lo cuadro.)

bar = Sab que tenia un retrato
 fet per un company d'infancia
 de l'Andreu; a Barcelona
 a un dels pintors de mes fama
 el vaig portar, demanantli
 si el retratet li bastava
 per pintarne un de mes gran.

Ma = Ah! admirable es la semblansa!
 E es possible que morissis
 atravesat per las balas,
 fusellot; Pobre fill meu!

(Mirant lo retrato.)

bar = No hem pogut saber encara
 may lo nom de qui el mata.
 Ay! si solta a la venjansa
 puch donar un diu!

(ab ira)

Ma :

(ab calma.)

La vida

a l'Andreu fora tornada?

després d'haverlo venjat.

Car = Pare; vosté te apagada

la energia

Ma :

No, Carlet

es que i venhen molt mes clara
las cosas, cuant l'home es vell

y ja a la tomba i atansa

Car =

(Energia)

S' tracta del meu jermó!

Ma : Acós del fill meu no i tracta?

Per mes que tu l'estimessis,

may, per cert, tant com un pare.

Penjantosa! Penjantosa may.
Perdoneu, que es cosa santa.

(Guaitan lo retrato.)

¿com di sembla!

o cerna 7er

Dits i Ignés.

Aqui i sembla.

Mi = Miral.

¿g = Ah! la vera imatge!

(ap.)

Pobre avi!

Ma = Aquí l'podrem

tothom lo veuó à la sala.

No hi ha cap clan?

gg = (Quitant la paret.)

No n' veig cap.

ma = Donchs iré si dins si buscarne:

no vull diferir un moment lo cla-

voulo.

gg = Si, si veija.

(de n' va Moanuel.)

=

o cena 8as/₁₁

Carlos e Ignés.

=

Car = Que bé està: trent anys tenia
cuant ell fou mort

Yg = Sols vuyt jo.

(Transició.)

Y que m'ha portat calcom bo
de Barcelona?

Car = Podia

olvidarme de tu, Ignés?

Yg = Veyam digui que ha portat

Y si l' gust m'ha endevinat.

Car = No de l' que es:

Yg = No s'ent lo que es?

Car = Mes avans tu m'has de di

si es que has fet forse bondat?

(Ab carinyo.)

Yg = Oh! l'avi may o'ha queixat

Y está molt content de mi.
Car = Quin jutje ab l'avi tindrias!
Per ell tot lo teu es bé
No endevinas que es aixó
que t'he dut? Que no ho dirias?

Yg = Si m'olien lo secret aquest
un altre jo ni diré.

(Ab sencillés.)

Si vol, jo comensaré.
Sab qui es aquí?

Car = Qui?

Yg = (contenta.)
En Pepet.

Car = Ab la fragata?

Yg = Sí, pare.

Car = Per tu la nova es molt bona.

del que t' duch de Barcelona

ja poch de t' eradona ara.

(Ineu una capseta.)

Jg = prof. Que ho porta aqui?

Bar = tot liueno (obra la capsa)

Si ja s' ven.

Jg = Ay! un rosari de plata!

Bar = Bueno; veig que ja s' retrata

lo goig ai ne t' semblant teu.

Ademés un mocadó

després te l' ensenyaré

cuant ai la carne aniré. ...

Jg = Es ben bonich?

Bar = De crespó.

(le va fent foeh.)

Jg = Basi massa haurá gortat!

Car = May gaste massa per tu
que et ben bona. De segü
que l que le gastat, has guanyat.
Encen llum que afosqueixa.

Fig = Lo tindrà encés tot seguit.

(Ignés encén lo llum.)
Car = Fà molt bon temps

Fig = (despres d'encés lo llum.)
Bona nit,

Car = Bona nit. Com balandreixa
tranquil lo mar; las onadas
lliscan tan dobas que encantam

Fig = Moetas vegadas espantan
cuant ve monhen enfadada
D'ogü dalt orbisme apar,
cuant retruny lo temporal.

Bar = Lo temporal fèi poch mal
 den dins de casa. En lo mar-
 (se sent un tock de
 corneta.)

Bue es sícò! Hauré sentit fé.

Bue potré arribarà

tropa? Molt estrany ve m' fèi.

Jg = Jo es dins.

Bar = Si sembla al carré

Jg = Ara deu habé arribat

Bar = Bue buscarà a Badaguès?

No ho comprench! No n' se pas res.

Jg = No sé que b' haurá portat.

Bar = Vaig a veure... Encara s' vent
 potré m' diràn que es sícò.

Jg = Bue tardarà molt?

Car = No, no;
tornaré dins de un moment
(se n'va!)

• i a cena 9er
y gnés, després Pepet.

29 = (Guanytant lo retrato.)
Alegria ha dat al avi
y tristesa al mateix temps.
Vuyt anys cuant oi n'ell matare
mes guardo tan fixament
don recort clarat, que sembla
que vehentls estich oi n'ell!

Pep = (Purtint.)

Ygnés

(Esglayada.)

Ah! M'has esglayot.

Pep: Si estabes l'ten pensament
guaitabas?
tan ocupat, que ~~guaitabas~~

Yg: Aquest retrato

Pep: Pot ser,

es lo del teu oncle mort?

Yg: Del mateix: de l'oncle Andreu.

Siue l'coneixia?

Pep: De tu.

Yg: Siue l'coneixias?

Pep: No; mes

veig que té molta semblansa
ab ton pare; y com coneck

sa trista mort, que l'ten avi

me l'ha contada

Jg = És molt cert.

Pep = Loue t'ha portat lo teu pare
de Barcelona? És ben fet.

Jg = Sabs que es aquí.

Pep = Lo he trobat

à la porta del carré.

M'ha dit que prompte tornaba.

M'estima molt.

Jg = Pare, Pepet.

Pep = Sabs que per nit tinch llicencia

y que si terra m'quedare?

viudré si la missa del gall,

si m'volen

Jg = Si volem.

Pep = Si.

Mg = Sí.
 Pep = Si, que oireis m'agrades
 Mg = (i asenta.)

Sí, donchs. Estàs satisfet?

Pep = Si soberis l'atractiu

(apoyantse a la
taula.)

que per mi té Cadaqués!

Ab quin dale, l'horizont

guaitaba des de lo baixell,

y ràpit volcam lo espay

en alas del pensament,

veya una caseta hermosa

y de ^{la} porta al dintell

una noya... ¿que no sots

aquesta noya qui es?

Yg =

(Gorg.)

Potsé di.

Pep = L'ue molet l'estimao.

Yg = No seré jo que ho diré

Pep = Y mentrestant tu; que feyas?

Yg = Jo... La vista, l'pensament,

deixaba lliscar los rapit

demunt del espill del cel,

buscant en ell un imatge...

Pep = Quina imatge?

Yg = De un baixell.

Pep = Y si la imatge no s'veja

Yg = Comensaba l'pensament

l'ont la mirada acababa;

la il·lusió feya en lo immens

un punt xiquet, que creixia

S'agrandaba y sempre mes
 fins que ja veya lo quilba;
 Las velas inflaba l' vent
 y demunt de la cuberta
 descubria ai qui jo ie.

Pep = Jo també.

Ag = No t'equivocas?

Pep = No m' enganyo; si estich cert.

La noya ai qui jo guaitaba
 de la porta en lo dintell
 se deya Agnès... y l' que veyas

ai la cuberta

Ag = (Ruborosa y jerosa.)

Pepet.

Pep = La Agnès ai n' ell, tant l'estima
 com ell estima ai la Agnès?

ayg = (Ab gravetat.)

Mirat potsé fassi mol cambi
en obrinte lo cor meu

y ensenyarhi lo que hi passa,
hont pots llegi ls sentiments,
que sent per tu aquesta noya,
que res del mon no coneix.

Pep = Monès.

ayg = Com diuken que ls homes
son dolents; y tant dolents!
Mes com jo no he conegut
may lo que era fingiments!
Briada aprop de la mar,
son remers grandios immens
acompanyada si ma mare
que gronxant lo brasselet

la non noneta; cantaba. —

pobre mare! ja es al cel!

He crescut, veient las onas

ja tranquilas, ja furientas:

sentint lo bram que llavors

soltan de lo Pirineu,

furienta la tremontana,

veient lluhir lo llampech.

Lo espectacle que nos ulls

han vist sempre; oi n' al cor meu

li ha donat força, energia,

densillés al mateix temps,

y no puch amagar may

lo que t' cor vol, lo que deu.

Pep = D' aquest cor jo m' farei digne,

de las virtuts que tu tens.

Que haig de fer?
Yg = Tant sols estimam
com jo t'estimo, Pepet.

Dit y Mamel
cena 10as

Dit y Mamel

Ma = A Pont es Coules?

Yg = A fora.
Ha surtit.

Ma = Hola, Pepet,
Y aixó?

Yg = Com ha arribat tropa.

Ma = Com ! Tropa aquí? De Cadaguo?

Ag = Jo es estrany.

Pep = Que fins que l'hauroi duta?

Ma = La tindrà feyna la gent.

De regir que tot lo poble

ha surtit à n' el carré.

Tes llum : clavarem lo clau.

(senyalant la part dreta

del foro.)

Dé, aquí o eh? l'posarem.

O, bon lloch. Desd' aquest puesto

n' sembla qu' es veuroi bé!

Pepet, si fas lo favor:

perque jo soch massa vell

(Pepet clava lo clau y penja

l' cuadro.)

© i cena 11^a

© Dits © Carles.

Ma = (Per lo cuadro.)

Està bé.

Car = No m' ordena di

que buscan a Badagués.

Han vingut dos companyies
molt cansades com de ven,

y si dia si portan dos dies
de correr pels Pirineus

Pareix que a un home important

per molt poch fan presoner.

Per = No i dia son nom?

Car = Ningú. El sap.
 Per lo que s'ha dit entench
 que fins si ignora la tropa.

Ma = És ben estrany!

Car = Si que es cert.

Pep = Y den haberhi entremitj
 política.

Car = Si, Pepet.

Ma = Per desgracia

(Surgeit a la finestra.)

Yg = Que es aixó

Pep = Servici el vent

Car = Vent? No, no ho es

Phsit!

(Silenci escoltan tots.)

Los que el ombre meu

sobre b vidras, no es lo vent

ayam -

Mar = No t' esposa fill

yg = Ah:

bar = Silenci. Lo llum tapem

ab la mà

(Ygnasi ho fa.)

Yep =

(ai Ygnès.)

Estigas tranquila

sch aqui; no temis res.

yg =

(Surgeit a la finestra.)

Ora mes fort

bar =

o: unitat

ayam que es aixó; acabem.

(P'acosta a la finestra y

deté ab la mà n' Yepet

que vol seguirlo. Pepet se
 queda cap a la porta del
 fons, guanytan a la finestra;
 y Ignés y Manuel a la esquerra,
 y Ignés acostada al seu avi, tots
 mirant a la finestra. Carlos la
 obra, mira ab precaució, tren
 lo cap lo retira y diu.)

y tanquem la porta depressa.

(Pepet tanca la del fons.)

Donqui la mà allargui el peu
 apòis a veure el ~~escata~~ esqueleta.

Ferm! a dins

(Salta Anton.)

Escena 12^a

Dits y Anton.

Anton!

Ma = Perhit!

An = Per Deu!

Los finestrons. Que no m' vejin

(Aquest fa senya a repet
que l' tanca.)

Demano auxilio a vostres,

en nom de Deu.

Ma = Ben vingut.

An = Està en perill imminent

ma vida.

Pep = la que tant Pare. Parad.

An = (i abraçan.)

Tu! Tu!

Pep = Temo compendre

An = Pepet.

No puch mes. Me faltan forras.

Ma = Lo ten pare!... Lo primè es socorred

De l'armari... porta Ignès ben de-
pressa.

(Carlos acosta una cadira

si Anton que si deixa

cavrer. Ignès porta del

armari una ampolla y

ras.)

Fora prudent que tanquessim...

Ves, la porta del carré.

Bom ja es tart.

Ng =

Ningui aqui ho
tenen.

Mar =

Ningui podria estranyar res

(pren la ampolla y lo vas.

Tira vi y lo dona a Anton

que ven ab a fany.)

Pep =

Vegui un poch.

Ma =

Disco don forse

Es bon vi; y li farà bé.

An =

Gracias: un dia he pasat

dens menjar, sempre corrent

per la montanya. Hont me trobo

Pep =

de poble de Badagués

An =

Badagués: Potse a la casa?

(Recordant.)

de la que un dia ha de ser
 ma (filla.

Pep = (Presentant a Ignés.)

Pare es aquesta.

Ma = No temi, no temi res.

Ben hermosa

An = És ruborisa;

y es modesta al mateix temps.

En dias molt mes ditxosos

contaba venre-la, Ignés.

Ma = Tronquilisio que ab nos altres

amichs trobarí ben vers.

An = Estich lluny de la frontera?

Ma = Per mar, de França aprop es;

per terra dista quatre horas

bar = La la porta del carré

estoi tancada.

Ja =

(ap.)

Que passa?

Bremolo y res no comprench.

Ma = Lo han vist entrá?

An = Brech que no.

Pep = Ha arribat tropa.

An = Lo ho ve.

Mes de vista m' han perdut

Pep = (ap.)

Que no m' abandoni Deu.

Ma = Y qués ves dalt desde lo vidres
de la finestra, l' carré

podrías veure. Moet cuidado.

Ves si encensllum, y si veas

que pasaba alguna cosa,

vina, dan un crit.

Mg =

Molt bé.

(de n'vai daet.)

Sicend ! B^o

Dits menos Jones

An = No crech que ningú sospiti
que m' trobi à n' el poble aquet

Pep = Pero es molt bo vigilà

Bar = Aixins mes ho aseguriem.

Ma = Vol passà a terra de França?

An = Fins que à n' alli posi als pens

estará en perill ma vida.

Car = A França jo l portaré.
aquesta mateixa nit
si vosté vol.

An = Bona gent!
No m'enganyaba l meu fill
al parlar-me de vostés

Pep = Si pot sortir anit, milló.

Car = Anit mateix sortirem.

=
D'ocena 14^{or}

=
Dit é Ignés.

=
Jg = Avi.

Ma = Que hi há novetat?

Yg = He vist ara.

Pep = Que deu se?

Yg = Que si la porta del carré
i dirigia un soldat.

Pep = Sol?

Yg = Separat del que anava

se n'ha vingut cap aquí;

l'un si casa d'un vehi,

desde dalt he vist que entraba;

un altre y jira l cantó.

(Torneau baix.)

Pep = Pare.

An = Balma.

Car = I saharà.

(Obra la finestra guaita
y s' retira.)

per qui tornaria a saltar
(Per la finestra.)

es perillós mes... no, no,
ja a las ovidas hi ha gent
venrí aquest soldat que vol
(Puja oï daet corrent.)

Ng = (ap.)
Verge pura, dons consol.
(Trucan dins.)

Pep = (ap.)
Altre cop picà se sent.
(Ansietat. Pepet s'
acosta a la escalera.
Anton s'apoya a la
taula, dret, Namel
al mitj de la escena)

Quoytant si la escala. (Ignés
 ol costat de son avi.)

Que tarda el temps si passá
 visch anys en un minut
 tanta la alarma ha sigut.

Vé allotjat.

(respirant.)

Allotjat: Ah:

No temi res. - Entri aqui

(tanca a Anton al fons.)

La emoció a vosté el vendria
 temo que el describiria.

Pep = Es veritat

Bar = Entri

(Entra Pepet a la esquerra.)

Ara si obri.

(se n̄ va Carlos.)

Decena 15^a

Manuel e Ignès.

Ma = Sobre tot molta prudencia.

Ig = D'ella sabré donar prova.

Ma = Si que en nostres mans se troba
de un home avuy la existencia.

Decena 16^a

Dits - Carlos y Joan.

Jo = Bone tinguin molt bona nit

Ma = Bona nit. Vosté ve à casa
allotjat

Jo = Si no es molestia:

oircis la butlleta ho canta,

ja à n' aqui m' tenen vostés.

Bar = És català.

Jo = Si de casta,

soch nascut à Catalunya.

Estich cansat; un poch massa.

Jo = Si vol pot deixar l' fusell.

Bar = Milló estorà à l' altre sala.

Man = Ba de daet

Yu = No es necessari

agui l' deixo vi no manan

lo contrari. Sortir dech

dins de un moment y las cama
no estàn per pujar
Ma = Com vulgri.

(op.)

No insistim.

Car = Veig que la escala
li fà por. Ve molt cansat?

Jua = Si vinch cansat! un poch massa

Corrent sempre per las rocas,

sempre saltant com las cabras.

Li dich que ha sigut penosa

y llarga la caminada

Ma = Ignés podries anar a salt

a arreglar la seva cambra

Jg = Està bé.

(Sucent un llum y va a

daet. Lo soldat à Carlos

diu baix à Ignès quant

noi à pujar la escala.)

Car = Q de més vigilà

l'cavari. Si s'presentaba

res sospitos, dona avis.

(Se n'va Ignès

(aet.)

Cansada ha sigut la marxa.

y estarà molt temps al poble.

Ma = No; no crech que hi estem gaire.

Al mati cap à Figueras

si ho controuï no s'mana,

casi es regir sortirem;

à menos que per la ralla

de França no anem de nou.

Ma = No seria llarga la estada.

Car = Que hi ha molt temps que tra-
teixan?

Jua = Dos dias per las montanyas,
recorreguent la frontera.

Ma = Ja hi ha motiu per queixar-se,
ara descans?

Car = Y com es
que a una vila així apartada
hagin vingut

(Ansietat, amagada ell y
Mamuel.)

Jua = Com venia
de pas; a una part i altre
hen de dormir. Per res mes.

Ma = (af.)

No l'han vist y res no saben.

Bar = Vol fumà?

Jua = No vindrà mal.

(Tan lo cigarrillo.)

Aquet es vici que a Espanya

per desgracia l' tenen molts

y entre aquets jo

Fingui.

Bar =

(Li dona lo misto; Juan

fà senyer de que encengui

primè; després barlos li

don lo cigarrillo perque

encengui.)

Jua = Gracias.

Bon tabaco

Bar =

De marino

Ma = Que molta forsa es entrada
al poble?

Di = Dues companyias.

Car = Dues companyias no es massa
si habbin de vigilar.

Iua = Oh, no eram sols; mes des altres
avuy nos hem separat
a las cinch de matinalada.

Ma = Que hi ha Ragut?

Iua = Ay que se jo!

es tant lo que s' diu y s' parlo;
mes segons sembla, hi havia
una cosa ben tramada.

Havia de entrar un jefe

com s' estava en vigilancia,

per poch, molt poquet, avuy

las nostras forsas l'atrapan.

Deu no ha volgut! Me n'alegro.

Que he menjat lo pa a casa

durant tretse anys.

Ma = Que l'coneix?

Ina = Si l'coneix! No n'coneix d'altre,

Q'assistent ab ell he estat.

Un any de servey portaba

cuant me va pendre, y jamay

fins que emigrat anà a França

l'any passat, no m'he mogut

de sa casa una vegada

Bar = Vosté deu ser reenganyat?

Ina = Al cumplir, morí la mare,

y era tanta la tristesa

que tenia sol a casa,

que volig tornar al servey
y a pendre de nou las armas;
y d'assistent altre cop,
que aquella gent m'estimaban
y m'estiman. So també;
y ab sa pena suprech ara.
de Espanya ha volgut entrá
mes la empresa es estullada
no li queda altre recurs
que torná si passá la ratlla;
y es facil que á aquestas horas
ja de nou l'hagi passada.

Mar = So di que s'perdut de vista?

Jua = Per complet. De sap hont para

Car = Mes val aixis

Jua =

de rahó.

Ma = Y que aquestas cosas pasan!
 molt milló no fora viure
 ab amistat, pau y calma?

Iua = Així: hauria de ser
 pero no es, per desgracia.

Car = De modo que ja sabian
 per qui omaban?

Iua = Ho ignoraban.

Ma = Com?

Iua = Ningú sabia res,
 y el nom no saben encara
 del home a qui per molt poch
 avuy mateix els agafan

Car = És molt estrany!

Iua = No pas gens;
 com ab ell ningú pensaba.

El mes, es tant transmudat,
que à una ràpida mirada
es molt difícil coneixer.

Ningú, ningú sab encara
que el general Arenal
prop de sas mans se trobava
Yo he tornat à entrà en un cor
desde que ell se n' fugí à França
y he canviat de botalló
no es estrany, donchs, qu' aixó
passia.

Ma = ¿oi ningú vosté à dit res?

Ja = Ni ho diré: y si ho he dit ara
y potsé encara he fet mal.

Car = Ab nostre llealtat, descansa.

Ja = Que Deu l' hagi encaminat!

Docena 16^{or}

Dit e Ignés dalt.

ya = ya està arreglada la cambra
(desde dalt.)

Jua = y aniré a deixar el fusell

y b arreus

bar = y Ignés, no baixas.

(Don una mirada a Mameel
que s'aba.)

Ma = ja que tens lo llum encés.

M = pujaré per ensenyar-la.

(Juan y Mameel muntan

y desapareixen ab Ignés.

Carlos guayta y s'acosta
després à la porta del fons.)

=

©
© Cena 17^{an}

=
Carlos - després Pepet.

=

Car = (Obra la porta de la esquerra)

Bonfiansa

(Pepet surt.)

Ha ventit Pepet?

Pep = No he perdut ni una paraula.

Car = Ningú sab que l'fugitiu,
que l'perseguit, es son pare
veig que la seva emoció

casi jo es ben dominada

surti, precivi saber

tot lo que s' diu lo que passa;

que es precis tenirla si dins

ya fora la vigilancia.

Pep = Vosté ?

Car = No temi; aqui m' quedo

pot posar en mi da confiansa.

Pep = És casual!

Car = Y al mateix temps

tot per ara es favorable

Surti. Tingua ara aquesta clau.

(La pren del costat de

la porta.)

del carré, la porta tanca.

Pep = És lo men pare!

Car = Pepet

sa vida seria salvada,

dobre tot, molta prudencia,

que res li surti si la cara

per mes que sufreixi el cor.

Pep = seria aixis: del pare i tracta

(surt Pepet y Carlos
tanca.)

© © cena 18^{an}

Carlos sol - despres - Manuel - Juanet

i Agnes.

Car = Aquesta nit ab bon vent.

Jua = (Baicant.)

Los honors no li mancaban

Ma = y quinas cosas te l' mon!

Car = Que parlan d' ell?

Ju = Surtiré ab lo seu permis

Car = Surt?

Jua = Si; cosa de ordenansa

mes tornaré ben aviat

desitjo dormir, que m' cansa

fins l' estoi dret.

Car = Donchs anem.

(surt ab Carlos.)

(...) =

Q

cena 19^a

Mannel - y Ignès.
=

ay = Sembla que del cor s'aparta
un gran pe; haben surtit
se salvara

Ma = tinch confiança.

=

Escena 20^a

=

Dito - Carlos - Anton.

=

Ma = Blanca

Car = (Zancant.)

Ja està

Ma = (Obrint a Anton)

Pot sortir

ay Ha ventit?

Am = ^{ay} Ho he sentit tot

de que m'espera la mort

Car = A França podrí fugir.

Trindré un llant preparat.

Ma = I un cop a terra de França

renaureré la esperança

respirant ab llibertat

yllivre de tot perill

Am = ^{ay} com patiré en Pepet!

Ma = Comprenc lo torment aquest

(Penyal de duple ~~ant~~)

Fuseloren un meu fill

Am = Pobre pare.

Ma = Pobre Andren!

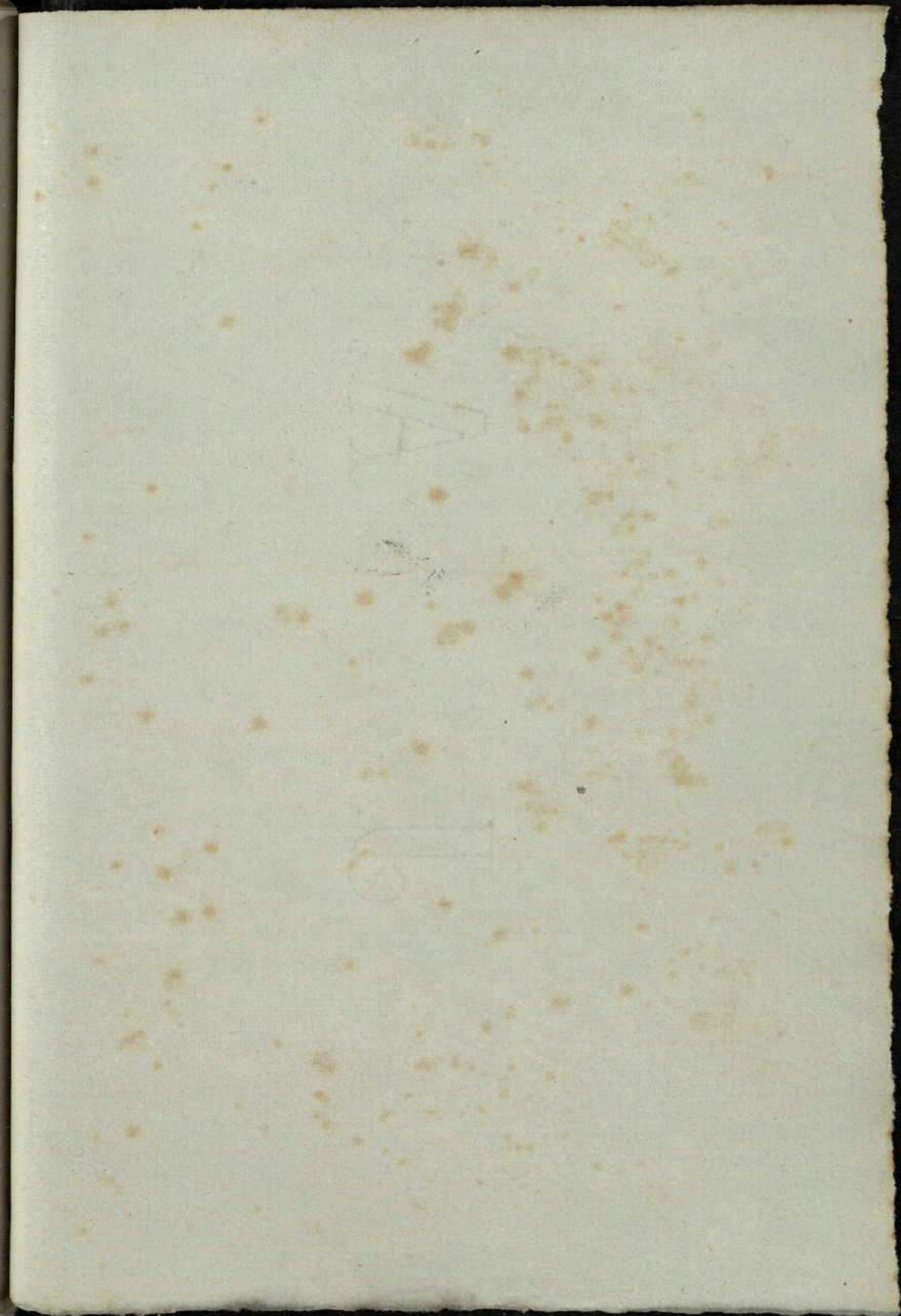
Mg = Ovi!

Car = Si lo salvarem!

A la costa aportarem
de França.

Ma = Confiança en Deu.

Fi del primer acte.

1006267244